

Từ vực sâu
(Ca vịnh 129)

Thơ & Nhạc : Hoài Đức

Chậm vừa

Từ vực sâu con kêu lên

vực sâu con kêu lên

Chúa Điều con xin Chúa hãy nhận

Chúa kêu lên Chúa nguyện xin Chúa hãy nhận

lời. Tiếng con van Chúa hãy lắng

lời, nhận lời con nguyện xin Chúa hãy lắng

tai. Chúa chấp tội nào ai đứng vững.

tai nghe con nài xin, tội nào ai đứng vững

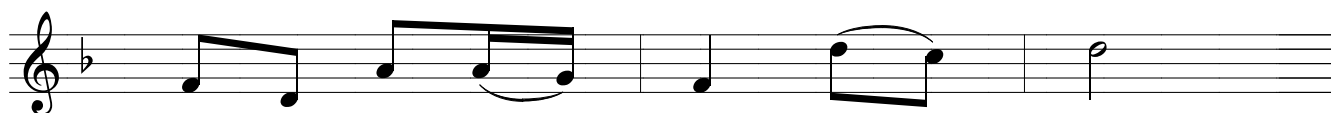
Solo Nơi Chúa có từ bi đại lượng, và chúng

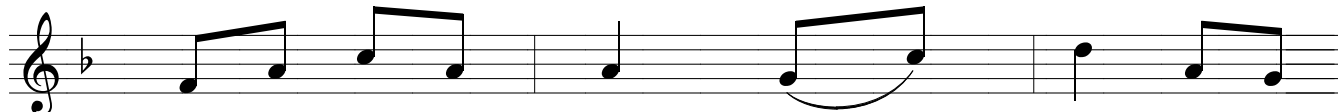
con biết kính Kính sợ Người.

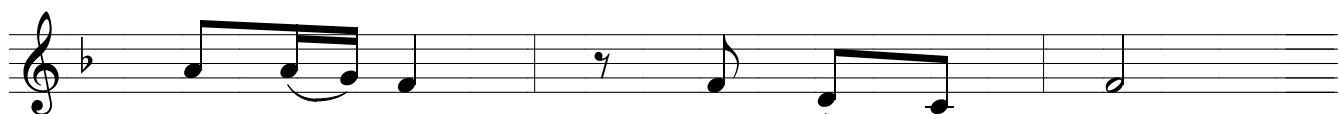
Linh hồn con trông cậy Chúa rồi

Con cậy Chúa như lời Chúa hứa

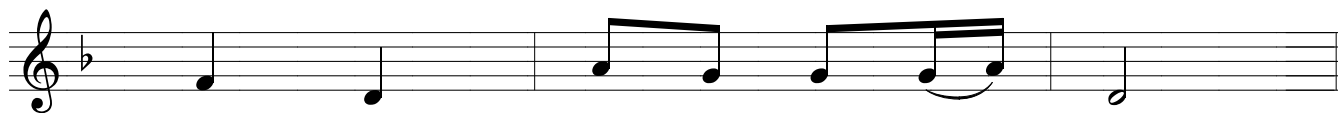
Đoàn dân Chúa trông mong đợi Chúa hơn tuần

phiên mong đợi, đợi bình minh.

Nơi Người là thương xót nhân lành.

Nơi Người chữa chan ơn cứu chuộc.

Chính Người sẽ đích thân cứu chuộc dân riêng

(Hm...)

Người khỏi hết hết tội tình

hết tội

Cúi xin lượng cả nhân

(Hm...)

lành. Cho các hồn nghỉ yên vĩnh

cứu

(Hm...)

Xin ánh sáng ngàn thu soi

cho các hồn mãi mãi...

chiếu

A

mãi -

muôn đời

muôn đời

cho các hồn mãi mãi

muôn đời.

muôn đời.